

posudek vedoucího diplomové práce

RUŽANSKÁ, H. Systém hodnocení vzdělávacích projektů financovaných z fondů EU. (Diplomová práce.) Praha : FF UK v Praze – Katedra andragogiky a personálního řízení, 2007. 62 s. + přílohy.

Diplomantka se zabývá problematikou hodnocení vzdělávacích projektů, které jsou předkládány za účelem získat pro jejich realizaci finanční dotace z fondů Evropské unie. Zvolila si tedy téma velmi nosné a zajímavé, které jednak dobře koresponduje s odborným zaměřením katedry, jednak čtenáři zprostředkovává dosti zajímavých a zcela originálních (v tom smyslu, že jinak běžně těžko dostupných) poznatků. Jejich hodnota je dále umocněna tím, že nejde jen o teoretické koncepty a úvahy takřkajíc od zeleného stolu, ale autorka v práci současně shrnuje řadu svých vlastních praktických zkušeností, neboť v oblasti hodnocení projektů již několik let sama působí jako jeden z nezávislých hodnotitelů.

Přínosné jsou i přílohy 10.1–10.3 (sice měly být raději označeny velkými písmeny), které detailizují některé aspekty procesu hodnocení, jako např. tzv. monitorovací ukazatele, rozpočet projektu a další specifické požadavky. Představují vhodnou ilustraci a přinášejí řadu zajímavých informací. (Nemohu si zde odpustit osobní poznámku, že zvláště smutný je pro mě pohled na maximální částky hrubé hodinové mzdy pro jednotlivé funkce realizátorů projektu, např. psycholog 253 Kč/hod. včetně daně a zákonných odvodů, viz s. 68. Skutečně adekvátní ohodnocení odborníka-specialisty v dnešní společnosti, autorkou správně nazývané jako znalostní nebo informační, a to částkou, za kterou by řada představitelů žádaných dělnických profesí se ani neobtěžovala zvednout telefon!)

Struktura celého textu, přestože je dosti členitá, působí poměrně přehledně a logicky uspořádaně, výklad samotný je průběžně podáván srozumitelným, celkem dobře zvládnutým jazykem. Jen místy z některých formulací trochu zavane snad jakási „úředničina“, což na druhé straně příliš nepřekvapí, neboť autorka byla nucena se v mnohých pasážích opírat o řadu úředních opatření, nařízení, návodů k provedení atp.

Práci s literaturou jinak diplomantka zvládla výborně. Soupis bibliografických citací zaslouží pochvalu – ne snad za rozsah, ten je a nutně musí být vzhledem k výrazné specifice tématu pochopitelně značně omezený, ale rozhodně za odpovídající počet cizojazyčných pramenů a za mnohé velmi speciální zdroje, které naznačují, že autorka literární přípravu rozhodně nepodcenila. Všechny jsou navíc prezentovány v podobě, která v zásadě splňuje odpovídající normu, stejně jako odkazy v textu.

Nemyslím, že by bylo účelné, abych se zde zabýval přílišnými detaily, rámcově řečeno považuji předkládanou práci za poměrně zdařilou a nemám k ní nějaké zásadní kritické připomínky. V tomto ohledu raději přenechám slovo oponentovi. Samozřejmě nelze říci, že by se text dal přečíst jedním dechem jako napínavý román, některé pasáže

jsou doslova nabité fakty a informacemi, takže čtenář má co dělat, aby je všechny vstřebal. Osobně se mi velmi líbily počáteční kapitoly 1 a 2, Vzdělávání jako faktor společenského vývoje a Problematika péče o lidské zdroje a základní dokumenty, jimiž autorka celou otázku projektů a jejich hodnocení zasazuje do širšího a adekvátního kontextu (bez ohledu na to, že s některými názory v kapitole 1 bych možná ne zcela bezvýhradně souhlasil, ale autorčiny postoje respektuji). Dále považuji za velice dobré, neboť informačně velice přínosné, jednak kapitolu 6 Problematika věcného hodnocení vzdělávacích projektů, a pak zvláště autorčiny shrnující osobní a kritické poznámky k řadě hodnotících kritérií v kapitole 7 (Hodnotící kritéria a jejich charakteristiky). Tato kapitola je ovšem natolik členitá, že i pečlivý čtenář musí dávat dobrý pozor, aby neztratil linii výkladu.

Jako vedoucí práce bych ještě rád dodal, že předkládaný text nevznikl naráz, ale v několika krocích, ve kterých se autorka na základě našich konzultací postupně dobírala výsledné podoby. Domnívám se, že i tím osvědčila své schopnosti a dovednosti pracovat nejen s odbornou literaturou, ale i s vlastním materiálem (což je vždycky to nejtěžší), a že se jí nakonec podařilo vytvořit zajímavé a vnitřně konzistentní pojednání. Osobně je považuji za zdárné splnění zadaného diplomového úkolu a předloženou práci proto **doporučuji k obhajobě**.

V Praze, 13.1.2008

A. Šolc

PhDr. Jiří Reichel, Ph.D.